

være den Grundfølelse, der bør besjæle dem, der skal udforme en virkelig Naturfredningslov. Det var derfor en Glæde at høre det Foredrag, der indledede Debatten om dette Lovforslag.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, gik ud fra, som for øvrigt flere senere Talere, at der ikke er paapeget væsentlige Mangler ved Loven i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Det kan jeg ikke indrømme. Det forekommer mig, at det af Bemærkningerne fremgaar, at der hidtil har været baade Mangel paa Initiativ, paa Samarbejde mellem de forskellige Myndigheder, paa Overblik og navnlig paa en fast Plan i Fredningsarbejdet o. s. v. Desuden kan jeg heller ikke indrømme det ærede Medlem, at de mange Klager, der stadig er fremkommet her og der gennem Pressen, særlig vedrørende den almindelige Befolknings Afspærring fra Stranden og fra Søbredder, har været uberettigede, og det forekommer mig uretfærdigt, naar den ærede Ordfører for Venstre stillede sig saa reserveret, som han gjorde, overfor Naturfredningsforeningen, ligesom jeg ikke kan anerkende, at der er givet denne Forening en særlig eller en fremtrædende Plads gennem dette Lovforslag. Jeg tror endog saa, det ærede Medlem vilde paastaa, at Naturfredningsforeningen var gjort til en Slags Overinstans. Herom er der jo slet ikke Tale. Jeg kunde forstaa, at det ærede Medlem kunde faa den angivne Opfattelse, hvis Ministeriet i det hele eller blot i det store og hele havde tiltraadt Naturfredningsforeningens Forslag, men jeg kan ikke indrømme, at en saadan Betragtning har Realitet under Hensyn til alle de Begrænsninger af de fremsatte Ønsker, som jeg netop har foretaget ved Udarbejdelsen af dette Forslag, hvilket ogsaa det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen indrømmede.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen maalede trods sin venlige og rolige Form en vis Mand paa Væggen i sin Ængstelse for næsten enhver ny Indrømmelse til Befolkningens store Flertal, og hans Fortolkning af Begrebet Almenvellet var overordentlig snæver. Omvendt var hans Fortolkning af Begrebet udrykede Strandbredder i § 24 naturligvis alt for vid. Det drejer sig jo kun om Adgangen til Bredden, medens man ved at høre det ærede Medlem maatte faa den Opfattelse, at enhver uvedkommende kunde trasker eller trampe rundt paa hele den vedkommende Mark eller Marsk. Men trods alle den ærede Ordførers Forbehold var hans Stilling til Lovforslaget dog ikke saa afvisende, at jeg ikke kan takke

ham for hans Villighed til at arbejde med paa en Revision af Naturfredningsloven. At man ikke ude paa det brede Bondeland mærker stort til Manglerne ved en Lov som denne, er forstaaeligt, men det bør paa den anden Side ikke bevirke en Modstand mod Udvidelse af Reglerne af Hensyn til de Dele af Landet, hvor man daglig føler Manglerne ved den gældende Lov. En Afhjælpning af disse Mangler vil oven i Købet ikke i Almindelighed i mindste Maade berøre Grundejerne paa Landet.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, ved aabenbart ikke, at ogsaa jeg er Idealist, thi i modsat Fald vilde han ikke have fremsat saa velbehagelige Udtalelser om mig personlig eller have lagt en saa stor Afstand mellem Naturfredningens Folk paa den ene Side og undertegnede paa den anden Side. Forskellen mellem dem og mig er kun den, at Naturfredningsforeningens Talsmænd maaske kun er Idealister, medens jeg tillige bygger paa den Erfaring, jeg har vundet ved en fleraarig intensiv Omgang med de Ikke-Idealister, der ogsaa danner Flertallet indenfor det ærede Medlems Parti. Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, der i øvrigt talte venligt og forstaaende om denne Sag, var dog paa visse Punkter ret langt ude i sin Kritik af Forslaget, endog saa saa langt ude, at han vilde have indført Indskrænkninger i Stedet for Udvidelser. Naar det ærede Medlem saaledes med Hensyn til § 1 klagede over Bestemmelsen om, at der mod fuld Erstatning kan aabnes Adgang til at færdes i Naturen paa Steder, hvor Færdsel kan finde Sted uden at tilsidesætte Hensynet til vedkommende Ejers eller Brugers berettigede og væsentlige Interesser, saa vil jeg dertil sige, at det er nøjagtig det samme Udtryk, som anvendes i Loven af 1917, og Tilbageskridt ud fra den Betragtning, jeg gør gældende, vil jeg dog nødig gaa med til.

Ganske tilsvarende Bemærkninger gælder med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 om Overfredningsnævnets Sammensætning, hvor, efter det ærede Medlems Opfattelse, det juridiske Element var for svagt. Maa jeg dertil sige, at dets Sammensætning er her nøjagtig den samme som efter Loven af 1917.

Endvidere gjorde det ærede Medlem opmærksom paa Bemærkningerne til § 6 og spurgte, om Turistforeningen ikke hørte til de Foreninger, der var anerkendt af Justitsministeriet i Henhold til denne Lov. Jeg skal dertil svare, at i Juni 1917 fik Den danske Turistforening Anerkendelse i Hen-